

(APPELLATE DIVISION).
(AfDELING).

HENDRIK STEPHANUS BEZUIDENHOUT

versus/teen

THE STATE

Respondent.

Appellant's Attorney Hill, McHardy & Respondent's Attorney A.G. (Grahamstown)
Prokureur van Appellant De Bruyn. Prokureur van Respondent

Appellant's Advocate _____ Respondent's Advocate _____
Advokaat van Appellant _____ Advokaat van Respondent _____

Set down for hearing on.....
Op die rol geplaas vir verhoor op

(E.C.D.)

Comments: 1st Present - low H.P. 100 120 140 160 180 200 220 240 260 280 300 320 340 360 380 400 420 440 460 480 500 520 540 560 580 600 620 640 660 680 700 720 740 760 780 800 820 840 860 880 900 920 940 960 980 1000 1020 1040 1060 1080 1100 1120 1140 1160 1180 1200 1220 1240 1260 1280 1300 1320 1340 1360 1380 1400 1420 1440 1460 1480 1500 1520 1540 1560 1580 1600 1620 1640 1660 1680 1700 1720 1740 1760 1780 1800 1820 1840 1860 1880 1900 1920 1940 1960 1980 2000 2020 2040 2060 2080 2100 2120 2140 2160 2180 2200 2220 2240 2260 2280 2300 2320 2340 2360 2380 2400 2420 2440 2460 2480 2500 2520 2540 2560 2580 2600 2620 2640 2660 2680 2700 2720 2740 2760 2780 2800 2820 2840 2860 2880 2900 2920 2940 2960 2980 3000 3020 3040 3060 3080 3100 3120 3140 3160 3180 3200 3220 3240 3260 3280 3300 3320 3340 3360 3380 3400 3420 3440 3460 3480 3500 3520 3540 3560 3580 3600 3620 3640 3660 3680 3700 3720 3740 3760 3780 3800 3820 3840 3860 3880 3900 3920 3940 3960 3980 4000 4020 4040 4060 4080 4100 4120 4140 4160 4180 4200 4220 4240 4260 4280 4300 4320 4340 4360 4380 4400 4420 4440 4460 4480 4500 4520 4540 4560 4580 4600 4620 4640 4660 4680 4700 4720 4740 4760 4780 4800 4820 4840 4860 4880 4900 4920 4940 4960 4980 5000 5020 5040 5060 5080 5100 5120 5140 5160 5180 5200 5220 5240 5260 5280 5300 5320 5340 5360 5380 5400 5420 5440 5460 5480 5500 5520 5540 5560 5580 5600 5620 5640 5660 5680 5700 5720 5740 5760 5780 5800 5820 5840 5860 5880 5900 5920 5940 5960 5980 6000 6020 6040 6060 6080 6100 6120 6140 6160 6180 6200 6220 6240 6260 6280 6300 6320 6340 6360 6380 6400 6420 6440 6460 6480 6500 6520 6540 6560 6580 6600 6620 6640 6660 6680 6700 6720 6740 6760 6780 6800 6820 6840 6860 6880 6900 6920 6940 6960 6980 7000 7020 7040 7060 7080 7100 7120 7140 7160 7180 7200 7220 7240 7260 7280 7300 7320 7340 7360 7380 7400 7420 7440 7460 7480 7500 7520 7540 7560 7580 7600 7620 7640 7660 7680 7700 7720 7740 7760 7780 7800 7820 7840 7860 7880 7900 7920 7940 7960 7980 8000 8020 8040 8060 8080 8100 8120 8140 8160 8180 8200 8220 8240 8260 8280 8300 8320 8340 8360 8380 8400 8420 8440 8460 8480 8500 8520 8540 8560 8580 8600 8620 8640 8660 8680 8700 8720 8740 8760 8780 8800 8820 8840 8860 8880 8900 8920 8940 8960 8980 9000 9020 9040 9060 9080 9100 9120 9140 9160 9180 9200 9220 9240 9260 9280 9300 9320 9340 9360 9380 9400 9420 9440 9460 9480 9500 9520 9540 9560 9580 9600 9620 9640 9660 9680 9700 9720 9740 9760 9780 9800 9820 9840 9860 9880 9900 9920 9940 9960 9980 10000 10020 10040 10060 10080 10100 10120 10140 10160 10180 10200 10220 10240 10260 10280 10300 10320 10340 10360 10380 10400 10420 10440 10460 10480 10500 10520 10540 10560 10580 10600 10620 10640 10660 10680 10700 10720 10740 10760 10780 10800 10820 10840 10860 10880 10900 10920 10940 10960 10980 11000 11020 11040 11060 11080 11100 11120 11140 11160 11180 11200 11220 11240 11260 11280 11300 11320 11340 11360 11380 11400 11420 11440 11460 11480 11500 11520 11540 11560 11580 11600 11620 11640 11660 11680 11700 11720 11740 11760 11780 11800 11820 11840 11860 11880 11900 11920 11940 11960 11980 12000 12020 12040 12060 12080 12100 12120 12140 12160 12180 12200 12220 12240 12260 12280 12300 12320 12340 12360 12380 12400 12420 12440 12460 12480 12500 12520 12540 12560 12580 12600 12620 12640 12660 12680 12700 12720 12740 12760 12780 12800 12820 12840 12860 12880 12900 12920 12940 12960 12980 13000 13020 13040 13060 13080 13100 13120 13140 13160 13180 13200 13220 13240 13260 13280 13300 13320 13340 13360 13380 13400 13420 13440 13460 13480 13500 13520 13540 13560 13580 13600 13620 13640 13660 13680 13700 13720 13740 13760 13780 13800 13820 13840 13860 13880 13900 13920 13940 13960 13980 14000 14020 14040 14060 14080 14100 14120 14140 14160 14180 14200 14220 14240 14260 14280 14300 14320 14340 14360 14380 14400 14420 14440 14460 14480 14500 14520 14540 14560 14580 14600 14620 14640 14660 14680 14700 14720 14740 14760 14780 14800 14820 14840 14860 14880 14900 14920 14940 14960 14980 15000 15020 15040 15060 15080 15100 15120 15140 15160 15180 15200 15220 15240 15260 15280 15300 15320 15340 15360 15380 15400 15420 15440 15460 1548

Jansen AR:-Die appèl teen die straf slaag en word verander na 12 maande gevangenisstraf, waarvoor 6 maande vir drie jaar opgeskort word op voorwaarde dat die appellant nie binne daardie termyn aan 'n oortreding van die Ontugwet van 1957 (soos gewysig) skuldig bevind word nie. ✓

GRIFFLER.
9.12.1970

IN DIE HOOGGEREGSHOF VAN SUID-AFRIKA

APPELAFDELING

In die saak tussen:

HENDRIK STEPHANUS BEZUIDENHOUT APPELLANT

EN

DIE STAAT RESPONDENT

Coram: Van Blerk, Wnd. H.R., Wessels et Jansen, A.RR.

Verhoordatum:

5 November, 1970

Leweringsdatum:

9 ^{December} ~~November~~, 1970.

UITSPRAAK

JANSEN, A.R. :

Die appellant, n 27 jarige blanke man,
is in die Oos-Londen Rondgaande Plaaslike Afdeling van die
verkragting van n ongeveer 22 jarige Bantoevrou aangekla.
Sy pleit van skuldig aan oortreding van art. 16 (2) (a) (i)
van die Ontugwet van 1957 is nie deur die Staat aanvaar nie,
maar die Hof, bestaande uit Jennett, R.P., en twee asses-
sore, het na aanhoor van die getuienis hom wel slegs aan

oortreding /2

oortreding van die artikel skuldig bevind. Die geval is deur die Hof in 'n ernstige lig besien en die appellant is, ondanks die feit dat hierdie sy eerste oortreding was, tot 5 jaar gevangenisstraf gevonniss. Teen hierdie straf kom die appellant, met verlof van die Verhoorhof, in hoër beroep.

Sekere van die gebeure wat tot hierdie vervolging aanleiding gegee het is heel duidelik. Omtrent kwart oor twaalf op die betrokke aand, 26 Februarie 1970, was die klaagster en Tata Nongemani, haar kêrel en vader van haar 6 maande oue kind, besig om in Kingstraat, Oos-londen te loop. Hulle was op pad vanaf Mdantsane, 'n Bantoedorp, na die klaagster se werkplek. Nongemani het haar soontoe vergesel en was van voorneme om weer die nag terug te keer. Toe hulle amper hul bestemming bereik het (n punt 7 tot 8 treë daarvandaan volgens klaagster; 70 treë volgens Nongemani), het die appellant in sy motor op die toneel verskyn. Hy was alleen, het by hulle stilgehou en hulle aangespreek. Daarop het die klaagster

voor /3

voor by hom in die motor geklim en hulle het gery na die
 appellant se verblyfplek ongeveer n half tot driekwartmyl
 daarvandaan. Dit was n buitekamer, n paar treë vanaf n
 dubbelverdiepinggebou, skynbaar n losieshuis, met bewoonde
 kamers bo en onder, asook ander buitekamers naby dié van
 die appellant. Daar in sy kamer het die appellant toe
 met die klaagster gemeenskap gehad. Daarna het die appel-
 lant vir die klaagster n kom water neergesit en die
 klaagster het haar gewas. Nadat sy haar rok weer aange-
 trek het, is sy te voet terug na haar eie kamer by haar
 werkplek. Daar het sy Nongemani gevind. Dit was vir
 haar n verrassing aangesien sy onder die indruk was dat
 hy omgedraai het huis toe toe sy in die appellant se
 motor geklim het. Klaagster vertel toe aan Nongemani
 dat sy verkrag is. Hulle het die klaagster se werk-
 geefster verwittig en die polisie is ingeroep. Die
 klaagster het die appellant se kamer aan n speurderkon-
 stabel gaan uitwys. Dit was reeds omtrent kwart voor

vier die oggend. Die speurderkonstabel het die appellant opgeklop. Volgens die konstabel het die appellant toe na drank geruik, maar was hy nie merkbaar onder die invloed daarvan nie.

Teen hierdie agtergrond kom die vraag onmiddellik op, waarom het die klaagster in appellant se motor geklim en saam met hom gery? Hieroor was daar n direkte botsing in getuienis tussen die appellant en die klaagster. Volgens die appellant, het hy by die klaagster en haar gesel stilgehou omdat hy "onder die invloed van drank was en die versoeking was daar". Hy het die klaagster gevra "of sy nie wil saam met my kom nie". Daarop het sy n paar woorde met haar gesel gewissel, toe ingestem en in die motor geklim. (Dit volg dat volgens die appellant alles daarna met die klaagster se toestemming geskied het). Klaagster daarenteen het n geheel ander prentjie geskilder. Toe die appellant by hulle stilgehou het, het hy n flits op hulle ^{Laat} skyn, hulle geroep en gevra waarvan daan hulle kom. Hulle het verduidelik, waarop die

appellant gesê het dat hy 'n polisiebeampte is, en hy het hulle gevra hoe dit dan is dat hulle so laat van Mdantsane kom. Daarop het hy vir Nongemani sy bewysboek gevra; dié het dit oorhandig. Die appellant vra toe sy nagpas, maar Nongemani het nie een gehad nie. Die appellant vra toe die klaagster waar sy werk en sy wys toe na haar werkplek. Daarop het die appellant Nongemani gelas om onmiddellik na die Bantoedorp terug te gaan en gesê dat hy van voornemens was om uit te vind of die klaagster wel by daardie perseel werksaam is. Nongemani het terug in die rigting van die Bantoedorp gestap en die appellant het die klaagster gesê om in die motor te klim. Hy het haar voor laat plaas neem en gery in die rigting van die perseel wat die klaagster uitgewys het. Toe hy daar kom het hy versnel en baie vinnig verder gery na sy verblyfplek.

Hierdie gedeelte van die klaagster se getuienis het die Verhoorhof onvoorwaardelik aanvaar, en die appellant se getuienis verwerp. In die omstandighede is dit heel begryplik. Nie alleen was die appellant se

storie hoogs onwaarskynlik nie, maar dit was ook met teenstrydighede deurspek. Daarenteen was die klaagster deur Nongemani ten volle bevestig. Op grond hiervan, het die Verhoorhof aanvaar dat die appellant die klaagster van haar gesel geskei het en haar oorreed het om in sy motor te klim, met die voorwendsel dat hy n polisie-beampte was.

Wat die verdere gebeure betref, is die posisie nie so duidelik nie. Uit die aard van die saak was die klaagster die enigste Staatsgetuie wat kon vertel wat gebeur het vanaf die oomblik toe sy in die appellant se motor geklim het, tot sy weer by haar werkplek opgedaag het, en aan Nongemani die bewering gemaak het dat sy verkrag is. Kortliks kom die klaagster se relaas op die volgende neer. Toe die appellant nie stilhou by die klaagster se werkplek nie, het hy verduidelik dat hy haar na die aanklagkantoor neem. In der waarheid, soos reeds gemeld, het hy toe na sy kamer gery. Daar, met die uitklim uit die motor, het die appellant haar aan die

hand /7

hand gegryp en gesê dat hulle nou na die polisiekantoor gaan. Hy het haar egter na sy kamer geneem. Die deur was gesluit. Hy het dit oopgemaak, hulle het binnegegaan, en die appellant het die deur weer gesluit. Die lig het hy aangeskakel en aan die klaagster gesê om op 'n stoel te sit wat hy uitgewys het. Daarop het die appellant begin om uit te trek. Hy het verduidelik dat hy sy uniform moes aantrek om na die aanklagkantoor te gaan. Hy het al sy klere uitgetrek, behalwe 'n onderbroekie. Toe sê hy aan die klaagster om ook uit te trek. Sy het hom aangestaar. Hy het haar toe met die plathand geklap en self haar begin ontklee. Al wat sy aangehad het was 'n rok met 'n ritsluitter voor, van bo na onder, tot amper op die soom, en daaronder, 'n broekie. Sy het haar verset, maar hy het in sy doel geslaag, haar op die bed gedruk, en met haar gemeenskap gehou. Daarna het hy haar gelas om op sy skoot te kom sit en hy het haar nader getrek; kort daarna het hy haar weer op die bed neergedruk en weer met haar gemeenskap gehad. Toe hy klaar was, het hy 'n

waskom van n tafeltjie geneem en dit op die bed neergesit. Hy het haar gebied om haarself te was, het haar aan die hand gegryp en haar met n knuppel bedreig. Sy het haar toe gewas. In haar haas om daarna aan te trek, het haar broekie in die water geval. Die appellant vra haar toe of sy n suster het. Toe sy bevestigend antwoord, het hy haar gesê om niks aan haar suster te vertel nie en het haar by die deur uit gestoot. Sy is toe vort na haar werkplek, met die nat broekie in die hand. Die appellant se relaas is gans anders. Aansluitend by sy storie dat die klaagster by hom in die motor geklim het op uitnodiging, vertel hy dat sy ewe gewillig saam met hom is, agter hom aangeloop het vanaf die motor na sy kamer, en ewe gewillig met hom gemeenskap gehad het. Volgens die appellant het dit maar n enkele keer plaasgevind, en hy erken dat hy n skottel water vir haar op die vloer neergesit het om in te was. Dat hy hom ooit as n polisiebeampte voorgedoen het, of enige geweld toegepas het, ontken hy ten enemale.

By /9

By benadering van hierdie teenspraak

in die getuienis oor wat plaasgevind het nadat die klaagster in die appellant se motor geklim het, moet onthou word dat die appellant as 'n ongeloofwaardig getuie beskou moet word. Uit die oog moet egter nie verloor word nie dat daar bitter weinig staving van die klaagster se relaas van geweld is. Die insident met die skottel water is deur die appellant erken, 'n knuppel is in sy kamer gevind, Nongemani sê dat toe klaagster by haar werkplek opdaag, sy gehuil het en haar broekie in haar hand gehad het. Maar afgesien hiervan is daar weinig meer.

Dieselfde middag, 12.45 nm. die 27ste Februarie, is die klaagster medies ondersoek maar geen tekens van geweld is gevind nie; haar rok wat sy aangehad het, was nie geskeur nie; toe die klaagster die appellant se kamer uitgewys het, is geen wanorde gevind wat op 'n worsteling kon dui nie. Maar die afwesigheid van sodanige aanduidings kan ook nie deurslaggewend wees nie: die appellant is 'n groot kêrel met 'n gewig van 190 pond en die klaagster 'n

tingerige /10

tingerige klein mensie; hy sou haar geredelik kon oorrompel het.

Een aspek van die klaagster se getuienis het die Verhoorhof bedenkinge laat koester. Onder kruisverhoor het sy gesê dat sy haar in die kamer met alle mag verset het, dat haar rok se soom geskeur is toe die appellant haar met geweld ontklee het, dat sy etlike kere geskree het. Die Verhoorhof het bevind dat haar rok inderdaad nie geskeur het nie en dat as sy wel ~~met geweld~~ geskree het, die mense in die vertrekke in die onmiddellike nabyheid haar heel waarskynlik tot hulp sou gesnel het. Die Verhoorhof het oorweeg of hierdie nie blote natuurlike oordrywing deur die klaagster was nie, n poging deur haar om die Hof onder n groter indruk van haar verset te bring, en het tot die gevolgtrekking geraak dat dit verder as dit strek. Trouens, in sekere opsigte het sy ook van haar getuienis by die voorlopige ondersoek afgewyk. In die lig van genoemde bedenkinge het die Verhoorhof tot die slotsom geraak dat:-

"in view of the flaws in her evidence the slight possibility that at some stage she might have done more than submit - she may have decided consciously to consent possibly to get the matter over; because of that feature, that possibility, we cannot say /11

say that the only reasonable inference - the inference that we think is the probable one - is that she remained unconsenting and consequently we find ourselves unable to hold that the State's charge of rape is completely proved".

Met "slight possibility" is klaarblyklik n redelike moontlikheid bedoel. Dit blyk egter nie uitdruklik uit die uitspraak op watter stadium, volgens die mening van die Hof, die klaagster moontlik maar toegestem het nie. Die aanduidings is egter dat die Hof van oordeel was dat dit betreklik laat geskied het. Veral uit die opsomming van die feite deur die Verhoorregter gegee by behandeling van die aansoek om verlof om te appelleer, n aansoek wat gedoen is onmiddellik na die vonnisoplegging, blyk dit dat na sy mening die klaagster eers toegestem het nadat die appellant haar teen haar sin ontklee het.

Dat daar twyfel moet bestaan of die klaagster nie op een of ander stadium tot gemeenskap toegestem het nie, skyn duidelik te wees. Nie alleen was haar rok nie geskeur soos sy beweer nie en is dit hoogs onwaarskynlik dat sy ooit geskree het ~~nie~~, maar die

omstandighede is moeilik te rym met verkragting. Toe die appellant die klaagster opgelaa het, het sy hom vertel waar haar werkplek is, en die appellant moes toe beseef het dat dit uiters gevaarlik sou wees om n vrou te verkrag wat in sy onmiddellike omgewing werk en woon. Die moontlikheid dat na afloop van sy wandaad sy in staat sou wees om sy kamer, en aldus ook hom, uit te wys moes sekerlik tot hom deurgedring het. As hy van voorneme~~n~~ was om die klaagster met geweld te oorrompel is dit moeilik in te sien waarom hy die waagstuk sou begaan het om haar na sy eie kamer, so naby ander bewoonde vertrekke, te neem en haar daar aan te rand, waar n enkele gil daartoe kon lei dat hy op heter daad betrap word. Trouens, die klaagster se eie beskrywing van wat in die kamer plaasgevind het, is in baie opsigte^{te} met verkragting te rym^l. Die bedagsaamheid van die appellant om haar water te gee om mee te was, die gesprek oor die klaagster se suster, die feit dat hy haar sonder meer toegelaat het om huis toe te gaan, dui alles eerder op gemeenskap met toestemming as verkragting. As dit redelik moontlik is dat die klaagster toegestem het, dan skyn dit, in die lig van genoemde omstandighede, veel

waarskynliker /13

waarskynliker te wees dat dit gebeur het kort nadat sy in die motor geklim het en nie eers nadat geweld op haar in die kamer toegepas was nie. Daar is natuurlik die inherente onwaarskynlikheid dat die klaagster vrywilliglik en op blote uitnodiging, haar kêrel en vader van haar kind, sou verlaat om met die aan haar vreemde blanke te gaan gemeenskap hê. Trouens, dit is hierdie onwaarskynlikheid, onder andere, wat aanleiding gegee het tot die verwerping van die appellant se storie van hoe dit gekom het dat die klaagster in sy motor geklim het.

Maar as egter eers aanvaar word dat sy in die waan dat dit appellant 'n polisiebeampte was, hom gehoorsaam het om in die motor te klim, is dit glashie ondenkbaar dat sy kort daarna sou ooreenkom om met die appellant gemeenskap te hê ten einde bv. 'n gevreesde inhegtenisneming af te koop nie. Dit sou volkome te rym wees met die appel-

~~lant se daaropvolgende optrede.~~ Selfs die klaagster se gedrag na sy by haar werkplek opgedaag het, is nie noodwendig hiermee in stryd nie. Sy kon bv. geroepe gevoel

het /14

het om n verontskuldigende verklaring aan Nongemani te gee, iemand wat sy nie verwag het om weer die aand teen te kom nie, of sy kon uiting gegee het aan n wrokgevoel wat ondanks haar toestemming tot gemeenskap, sy in die omstandighede geredelik kon gekoester het. Selfs haar tranen kon aan emosies te wyte gewees het wat nie slegs met verkragting te rym is nie.

Die motivering van die Verhoorregter by oplegging van die 5 jaar gevangenisstraf, blyk uit die volgende:

"Tell the accused that the circumstances of this case are entirely different to the circumstances that prevail in normal immorality charges and that come before the Regional Courts.

From what I have already said in my earlier remarks it is apparent to this Court - it is completely so - that on that night in a bold design to isolate a strange Bantu woman from her male escort he pretended he was a policeman; he frightened her; he terrified her and her companion; he used the most improper means of getting her by herself and the only reason why he has escaped a conviction for rape is because the Court came to the conclusion that in this what I can only call dastardly plan the woman might have changed

her /15

her mind and consented to the intercourse. Otherwise the conviction that would have followed would inevitably have been one of rape and in our prevailing conditions in this country it seems to me and to my learned Assessors that this Court can only view as very serious the approach of the accused that night towards a member of another race".

Dit is duidelik dat die appellant se modus operandi swaar

by die Verhoorregter geweeg het, soos, trouens, ook uit

sy uitspraak i.v.m. die aansoek om te appelleer blyk.

Maar dit skyn ook duidelik te wees dat hy hierdie geval

beskou het as grensende aan verkragting, wat strook met

die Verhoorhof se beskouing dat die redelike moontlikheid

dat die klaagster sou toegestem het, betrekking het op

gebeure in die kamer nadat die appellant haar reeds met

geweld aangetas het en ontklee het. Aanvaarding hiervan,

dat die appellant ondanks uiteindelijke toestemming deur

die klaagster tog aanvanklik geweld gebruik het, moes

sekerlik ook die Verhoorregter by die bepaling van 'n ge-

paste straf noemenswaardig beïnvloed het. In die lig

van die bespreking hierbo is sodanige aanvaarding onge-

regverdig en moet dit as 'n mistasting aangemerkt word.

Dit volg dat die kwessie van 'n gepaste straf nou herooring, ongebonde aan die Verhoorregter se uitoefening van diskresie, moet geniet. Ongetwyfeld is die onderhawige nie 'n gewone geval van oortreding van die Ontugwet nie, en was die optrede van die appellant om hom as 'n polisiebeampte voor te doen en aldus met onbehoorlike gesagsaanmatiging hom aan 'n skynbaar ordentlike Bantoevrou op te dring, haar van haar gesel te skei en haar tot wets-oortreding te oorreed, uiters laakbaar. Dit is sekerlik 'n verswarende element in die onderhawige misdaad, maar daarteenoor moet sekere strafversagtende omstandighede opgewees word. Die appellant is 'n eerste oortreder; as gevolg van die saak teen hom het hy sy betrekking verloor. Bowendien is dit waarskynlik dat op die betrokke aand drank in sekere mate sy oordeel benewel het en sy inhibisies verflou het. Alhoewel hy in die getuiebank wou voorgee dat hy in hoër mate onder die invloed van drank was as wat met die getuienis in geheel gerym kan word, skyn sy aanspraak dat hy vroër die aand heelwat gedrink het nie van alle waarheid ontbloom te wees /17

te wees nie. Om in omstandighede soos hierdie die vereistes van die openbare belang te versoen met genade vir dié wat in hulle menslike swakheid voor versoeking swig is geen maklike taak nie. Tog wil dit my voorkom dat n gepaste straf sou wees: 12 maande gevangenisstraf, waarvan 6 maande vir drie jaar opgeskort word op voorwaarde dat die appellant nie binne daardie termyn aan n oortreding van die Ontugwet van 1957 (soos gewysig) skuldig bevind word nie.

Die appèl slaag en die straf word tot voornoemde gewysig.

E. L. Jansen
E. L. JANSSEN
APPÈLREGTER

Van Blerk, Wnd. H.R.)
 Wessels, A.R.) Stem saam.